

Hekus

Bűnügyi magazin

Rendőrségi és rendészeti folyóirat

Lapunk készült az IBSSA Nemzetközi Testőr és Biztonsági Szolgálatok Szövetsége együttműködésével | Megjelenik havonta | 2015 09–11. | 325 Ft

- Ártatlan? Sittre vágták a mulatóskirály Lagzi Lajcsit
- Gyermekünk védelmében! Bűnmegelőzési tanácsok
- Megjárta a poklot! Interjú Kotlár Attila ex-idegenlégióossal
- HEKKusok kapás van! Horgászversenyen Maconkán

Háborús menekültek vagy gazdasági bevándorlók?

Testükkel védtek a határt

MINT A SÁSKÁK, ÚGY JÖNNEK! LAPZÁRTAKOR 340 EZREN LÉPTÉK ÁT A MAGYAR ORSZÁGHATÁRT, DE EZ A SZÁM AZÓTA IS FOLYAMATOSAN NŐ. VAJON KI ÁLLÍTTJA MEG ŐKET? ERRE A KÉRDÉSRE JELENLEG SENKI NEM TUDJA A VÁLASZT. HÁROM HÓNAP ALATT EURÓPÁRA KI KELLT TENNI A MEGTELT TÁBLÁT. MINDEKÖZBEN A MAGYAROK TÉSZIK A DÖLGUKAT, RENDŐREINK, KATONÁINK VÉDIK AZ ORSZÁG, A SCHENGENI ÉS EURÓPA HATÁRÁT. INTERJUNKAT A 4-5. OLDALON OLVASHATJÁK KOVÁCS ZOLTÁN KORMÁNY-SZÓVIVŐVEL. (KÉPRIPORTUNK A 18-20. OLDALON).

Kotlár Attila vérprofi harcos

Diplomáciai pályáról álmodik az ex-idegenlégiós

INTERJÚ ADOTT A HEKUSNAK KOTLÁR ATTILA

► **Milyen előzményei voltak ennek a nagy kalandnak?**

– Budapesten, a VIII. kerület egyik lepusztult, veszélyes környékén telt a gyermekkorom, ahol jó védekező ösztön fejlődik ki az emberben. Mai szemmel rossz gyerek voltam.

► **Hogy került az idegen légióba?**

– Gyerekkoromban kezdtem el a harcművészetet, Shotokan és shito-ryu stílusokban. Mesterem dr. Varga Miklós volt. Kamaszként én is nagyon erősnek éreztem magam. A katonaság után egy komoly verekedés részese voltam, amire nem vagyok büszke...

► **...pedig látszatra nagyon békés természetű!**

– Igen, de fiatal koromban ha nagyon hergelték, végül elveszítettem az önkontrollt. Ez történt 1993-ban, s mivel többeknek sérülést okoztam, a rendőrség hivatalból jelentett, úgy lett belőle. Sok Rejtő-regényt olvastam, s úgy gondoltam, hogy az egyedüli menekülési lehetőségem az idegenlégió (IL), mert nem volt külföldön rokonom. Ez jó megoldásnak ígérkezett anyagilag is. Apámtól búcsút vettem, de nem árultam el a tervemet. Megvettem a vonatjegyet Strasbourgba, ott bekopogtam a légió toborzóirodájába, ahol egy marcona férfi nyitott ajtót. Benn már sokan voltak, s miután levették egy haditudósítók által, háborús területeken felvett, durva cselekményekkel teli filmet, mindenki eldönthette, hogy marad vagy elmegy. Mondanom sem kell, hogy a

többség távozott, én maradtam és egy román fiú.

► **Miért estek ki sokan?**

– A tesztfeladatok nagyon nehezek: pl. egy térképet egy percig nézhettük, s utána szó szerint le kellett írni, hogy mit láttam. Ezzel a megfigyelőképességet, a Cooper-teszttel pedig az állóképességet vizsgálták. Naponta 10 emberből 9 kiesett. Ezen is túljutottam, s átvittek Castelnau-daryba, az IL alapkiképző bázisára, ahol a 3. századba kerültem. Ide érkeznek a jelentkezők több száz fős turnusai. A négy és fél hónapos kőkemény képzés alatt

► **Milyen státusza volt?**

– Jelentkezéskor kaptunk egy számot, ami a vércsoportunkkal együtt felkerült a dögcédulára. 185 194 volt az én számom. Egyébként vezetékneven szólítanak, de a parancsban a szám szerepel.

► **Tehát készen állt a bevetésre...**

– A kiképzőtisztünk folyamatosan Dzsibutiról beszélt, mint jó kereseti helyről, ahol ő tíz évig volt. S mivel a nosztalgikus meséivel ezt beleültette a fejembe, én rögtön oda jelentkeztem, elég felelőtlenül. 52 fok melegben érkeztem

ben légkondi és ventilátor nélkül telt. Legalább tíz liter vizet ittunk naponta.

► **A légióban a jobbakközé tartozott?**

– Listázva voltunk, s a saját századomban én a harmadik voltam, két francia után. Megállás nélkül, napi szinten képeztek bennünket és folyamatosan értékelték. A lista második részében lévőket lenézik, ahogy a civil életben is. Erős a légiósok közötti hierarchia. Az első kasztban kell lenni.

► **Hogy ért véget a karrierje az IL-ben?**

Irakban 2004-ben hat hónapot dolgozott, minden nap életveszélyben volt. Feladatát mégis elvégezte

a lehető legmostohább körülmények között voltunk, ahol szinte a földbe tapossák a civil lényedet, fizikailag, szellemileg, morálisan. Kiirtva az önálló döntési képességet egy olyan katonává formálnak át, aki feltétel nélkül engedelmeskedik bármilyen parancsnak. Azt is megtanították, hogy indulat és gyűlölet nélkül harcoljunk, és tiszteljük a legyőzött ellenséget. Ezután kötöttük meg az öt évre szóló szerződést.

meg, és az ezredparancsnok köszöntőjéből elképedve tudtam meg, hogy megkezdtem kétéves afrikai szolgálatomat. Dzsibutiban van az IL elosztóbázisa, onnan küldik a légiósokat a háborús területekre. Ekkor zajlott a szomáliai és a ruandai háború. Emellett meg is betegedtem, kolerát és maláriát kaptam, de a francia hadsereg orvosi ellátása kiváló. Egy hónapos kórházi ápolás után teljesen rendbe jöttem. A szolgálat 54-56 fokos meleg-

– 1996. december végén táviratban értesítettek, hogy az apám haldoklik. Mialatt Afrikában voltam anyám meghalt, s nem tudtam hazamenni. Rossz lelkiállapotba kerültem, de sikerült rendbe jönnöm. De apám más volt. Ezért soron kívüli kimaradást kértem az ezredparancsnoktól, aki kategorikusan visszautasította a kérésemet. Eldöntöttem, hogy megszököm. Átmásztam a kerítésen, lesétáltam a városba, átöltöztem civilbe és taxival

A kiképzés után Dzsibutiba vezetett az útja Attilának

a pályaudvarra vittem magam. Megnéztem, hogy mikor indul az első vonat Kelet-Európa felé, Bécsbe váltottam jegyet. Reggel ötig, a névsorolvasásig el kellett hagynom Franciaországot, mert rögtön kiadták volna a körözési parancsot.

► Megérkezett Bécsbe...

– Felhívtam a barátomat Budapesten és kértem, hogy jöjjön értem Bécsbe. A határon kérték az igazolványokat, azt mondtam, hogy elvesztettem. Ott tudtam meg, hogy a távollétemben a bíróság lefolytatta a vizsgálatot, ítéletet hozott, s köröznek az eltűnésem miatt. A Markó utcai bíróságon ültem a folyosón, mialatt apám haldoklott. Ebben a kilátástalan helyzetben hihetetlen dolog történt: kijött egy vezető besorozású bíró és megkérdezte, hogy miért jöttem haza, ha tudtam, hogy köröznek. Mondtam, hogy apám haldoklik. Közben levetette rólam a bilincset megkérdezte, hogy van-e nálam pénz? S ez a rendkívüli empátiával megáldott ember a letöltendő büntetést ott helyben pénzbüntetésre változtatta. Befizettem 65 000 forintot és ezzel töröltődött az ügy. A kórházba szinte az utolsó pillanatban érkeztem, apám már nem ismert meg senkit, csak engem. Beszélni már nem tudott, csak fogta a kezem és rövidesen meghalt.

► Az IL nem nyúlt ön után?

– Ha valaki idő előtt megszökik, akkor az IL csak Franciaország területén keresi, tíz évig. Azóta már többször jártam Franciaországban.

► Ha hazaengedték volna, akkor kihúzza az aláírt öt évet?

– Persze, még többet is. Aki volt katona, az tudja, hogy csak az első két év nehéz, utána asszimilálódsz, befogadnak, s ott sok pénzt keresel.

► Tényleg sok pénzt?

– A 90-es évek elején havi 10 000 frank (kb. 300 000 forint) volt a zsoldom, akkor a magyar átlagfizetés havi 15 000–20 000 forint volt.

► Mit profitált az anyagiakon kívül?

– Nyelvtudást, kitartást és önfegyelmet, ma már nem tudnak kihozni a sodromból.

► Nehéz volt visszazokni a civil életbe?

– Nem túlságosan. Édesapám halála után megismerkedtem a leendő feleségemmel és kialakult egy normális civil élet, de az első fél évben mindig vártam, hogy adjanak parancsot, ám a feleségem nem olyan parancsolgató típus volt. Két gyerekünk lett, ma a fiam 14, a lányom 17 éves.

► Mivel kezdett foglalkozni?

– Ahogy hazajöttem, kaptam egy felkérést, hogy legyek egy üzletember testőre. Az illetőnek az olajosokkal voltak konfliktusai, egyébként széles spektrumú tevékenységet folytatott.

► Számított az IL múltja?

– Természetesen, szakmai és megbízhatósági szempontból. Ráadásul az angol-francia

nyelvtudásom is nagyon hasznos volt, mert sokat utaztunk. Négy évig dolgoztam vele, nagyon jó kapcsolatban. 1997-ben elvégeztem egy személy- és vagyonőr tanfolyamot és fegyverviselési engedélyt is szereztem.

► Hogyan folytatódott az élete?

– Mivel az üzletember kezdett megválni az érdekeltségemtől megszűntek a feladatok. 2003-ban elkezdődött a testőrképzésem. Ekkor már nagyon erős volt bennem a bizonyítási vágy és ma is nehezen viselem, ha valami nem sikerül.

► Ekkor kezdődött az igazi testőrkarrierje?

– A gyakorlati ismereteim megvoltak, az elméleti teljesen hiányzott. Farkas Attilától sokat tanultam. Eljött a vizsga, egy diplomamunkát is kellett készíteni. A dolgozatom tartalma és terjedelme felért egy kutatási munkával: A testőrökkel szemben támasztott követelmények címmel. Ennek eredményeképpen rögtön megkaptam a céghez beérkező megbízásokat. Jött egy felkérés, hogy legyek a parancsnoka egy cég iraki munkáinak. Egy hét múlva már Bagdadban voltam, ahol 2004-ben voltak a legnagyobb harcok. Az amerikaiak mindent lebombáztak, megszűnt a teljes infrastruktúra: nem volt kommunikációs-hír-

közlési hálózat, bankhálózat. Ezért az volt a feladatunk, hogy a katonák zsoldját, több százezer dollárt, banki átutalás helyett, heti konvojokkal A-ból B-be szállítsunk, harci cselekményeken keresztül, rendkívüli körülmények között. Ez egy életveszélyes munka volt. Utána is folyamatosan tanultam, 2005-ben magánnyomozói vizsgát tettem, 2010-ben közigazgatási diplomát szereztem. 2012 óta egy vagyonkezelő cégnél hivatásos magánnyomozó vagyok.

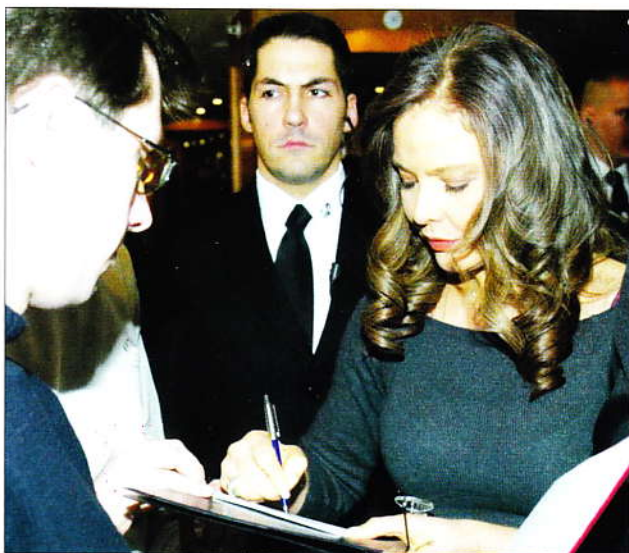
► Milyen kapcsolatban áll az IBSSA-val?

– 2005 óta vagyok tagja. Köszönhetően a jó emberi és szoros szakmai kapcsolatnak, együttműködésnek 2011-től az IBSSA-n belüli kapcsolatrendszerben komoly megbízásokkal kezdtek ellátni. Sok híres ember mellett dolgoztam, mint személyi testőr, többek között: Ornella Muti, Franco Nero, Daryl Hannah, Richard Clayderman, José Cura, Soros György, Forró Tamás, Steve Menden, Paul van Dyk.

► Milyen további tervei, céljai vannak?

– A diplomácia nagyon vonzó terület számomra. Szeretnék felvételt nyerni a bécsi Diplomáciai Akadémiára. Minden tőlem telhetőet megteszek, hogy megvalósítsam életem nagy álmát.

Popper Anna

Világstárok testőre volt, itt éppen Ornella Muti színésznőt védi